

Sbírka zákonů a nařízení státu česko-slovenského.

Částka 112.

Vydána dne 22. prosince 1938.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (333.—337.) **333.** Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 16. prosince 1919, č. 666 Sb. z. a n., ve znění čl. II vládního nařízení ze dne 31. prosince 1920, č. 679 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové. — **334.** Nařízení o hromadném poručení. — **335.** Nařízení o srážkách ze smluvní ceny při některých dodávkách textilního zboží a o úpravě příspěvku pěstitelům lnu a konopí. — **336.** Vyhláška o mezinárodní působnosti dohody o úpravě obchodní směny mezi Česko-Slovenskem a Itálií k česko-slovensko-italské obchodní a plavební smlouvě ze dne 23. března 1921. — **337.** Vyhláška, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Česko-Slovenské o nové úpravě platebního styku mezi Česko-Slovenskem a Rumunskem.

333.

Vládní nařízení

ze dne 16. prosince 1938,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 16. prosince 1919, č. 666 Sb. z. a n., ve znění čl. II vládního nařízení ze dne 31. prosince 1920, č. 679 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle zákonů ze dne 25. září 1919, č. 533 Sb. z. a n., a ze dne 21. prosince 1937, č. 249 Sb. z. a n., o všeobecné dani nápojové:

čl. I.

1. § 12 vl. nař. č. 666/1919 Sb. z. a n. se mění a bude zníti:

Množství nápojů, které činí pro jednotlivý druh nejméně 40 litrů, může být vydáno i v několika nádobách, ovšem musí být vydáno najednou jednotlivému odběrateli. Jednotlivým druhem nápojů rozumí se buď nápoje uvedené pod č. 1 nebo nápoje uvedené pod č. 2, čl. I zák., č. 249/1937 Sb. z. a n.

2. Ustanovení § 14 vl. nař. č. 666/1919 Sb. z. a n. ve znění čl. II vl. nař. č. 679/1920 Sb. z. a n. pozbylo se zřetelem na čl. III zák. č. 249/1937 Sb. z. a n. účinnosti.

3. § 22 vl. nař. č. 666/1919 Sb. z. a n. se mění a bude zníti:

(1) Výrobce jest povinen ohlásiti písemně

dvojmo příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu postup výroby takto:

a) nejpozději před zahájením výroby: jaké suroviny budou zpracovány, celkové množství těchto surovin, kdy a kde výroba má započítati a kdy asi skončí;

b) nejpozději 48 hodin po ukončeném zpracování surovin: jaký druh a jaké množství nápojů bylo vyrobeno, a místnost, kde jsou nápoje ty uloženy.

(2) Důchodkový kontrolní úřad ohlášení podaná podle odstavce 1 potvrdí, jeden stejnopis vrátí straně, druhý si ponechá.

(3) Výrobce, který činí nárok na daně prostou výrobu pro spotřebu vlastní domácnosti podle čl. III zák. č. 249/1937 Sb. z. a n., jest povinen současně uvést v ohlášeních učiněných podle odstavce 1, jaké množství z ohlášených surovin pochází z vlastní sklizně a jaké množství nápojů bylo ze surovin vlastní sklizně vyrobeno.

(4) Ohlášení podle odstavců 1 a 3 není povinen učiniti výrobce nápojů uvedených v § 3 zák. č. 533/1919 Sb. z. a n. a dále ten, kdo vyrábí pro spotřebu ve vlastní domácnosti pouze víno, mošt a šťávy z jiného ovoce než z hroznů, nepřesahuje-li úhrnné množství těchto nápojů, vyrobené v jednom kalendářním roce, 50 litrů.

čl. II.

(1) K vlastní domácnosti výrobce podle čl. III zák. č. 249/1937 Sb. z. a n. patří výrobce a osoby, které společně s ním uspokojují své

životní potřeby bydlení a stravování, jakož i osoby služebné a čeled' u výrobce zaměstnané.

(2) Výrobce ve velkém nebo obchodník ve velkém, který uplatňuje nárok na daněprostou výrobu podle čl. III zák. č. 249/1937 Sb. z. a n., jest povinen vésti zvláštní zápis o postupném odběru daněprostého množství nápojů, v tomto článku stanoveného, pro spotřebu vlastní domácnosti; je-li veden v podniku zápis o množství nápojů zdaněných paušálem podle § 11 zák. č. 533/1919 Sb. z. a n., lze vyznačiti v tomto zápise též postupný odběr daněprostého množství nápojů.

(3) Jde-li o výrobce, který jest povinen platiti daň ukončením výroby a uplatňuje nárok na daněprostou výrobu podle čl. III zák. č. 249/1937 Sb. z. a n., zdaňuje se pouze ono množství nápojů, které převyšuje daněprosté množství v tomto článku stanovené.

(4) Společné ukládání nápojů několika výrobci v jedné místnosti není na závalu osvobození od daně, jestliže tato místnost byla ohlášena podle čl. I, č. 3, odst. 1, písm. b) tohoto nařízení a jest mimo podnik, ve kterém se provozuje výroba ve velkém nebo obchod ve velkém nebo ve kterém se provozuje po živnostensku výcep nebo prodej nápojů v malém, a jsou-li nádoby s nápoji, uložené v této místnosti, označeny tak, aby bylo zřejmo, kterým výrobcům nápoje patří.

Čl. III.

Ve všech případech, kdy jest uložena povinnost vyznačiti druh nápojů, musí býti u vína — ať hroznového nebo z jiného ovoce — též uvedeno, zda jde o nápoje do 14% objemových alkoholu nebo nad 14% objemových alkoholu.

Čl. IV.

Toto nařízení platí na území celého státu a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Beran v. r.

Dr. Vološin v. r.	Sidor v. r.
Dr. Fischer v. r.	Syrový v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Eliáš v. r.
Teplanský v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

Révay v. r.

334.

Vládní nařízení

ze dne 16. prosince 1938
o hromadném poručení

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle § 208 všeob. občanského zákona a čl. V, odst. 2 cís. patentu ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. z., kterým se zavádí zákon o soudním řízení v nesporných věcech právních:

Část první.

Kdo může býti pověřen úkoly hromadného poručení.

§ 1.

Přednosta poručenského soudu může pověřiti úkoly hromadného poručení:

1. okresní péči o mládež, pokud jde o obvod a o poručence, na něž se vztahuje její působnost podle stanov vyhovujících vzorným směrnícím vydaným ministerstvem sociální a zdravotní správy,

2. okres pro obvod poručenského soudu (v tomto nařízení dále „soud“), nebyla-li úkoly hromadného poručení pověřena okresní péče o mládež,

3. obec pro obvod obce, pokud pro některé skupiny poručenců v obci nevykonává poručení to okresní péče o mládež nebo okres podle č. 1 a 2.

§ 2.

(1) K pověření okresní péče o mládež, okresu nebo obce úkoly hromadného poručení jest třeba, aby projevily ochotu úkoly hromadného poručení převzít a aby prezident krajského soudu, v jehož obvodu hromadné poručení má působiti, s pověřením souhlasil. Dříve než dá prezident krajského soudu souhlas k pověření hromadným poručením, dotáže se na mínění přednosty soudu a přednosty okresního úřadu, v jejichž obvodu má hromadné poručení působiti.

(2) Souhlas budiž odepřen, nelze-li s jistotou očekávati, že nositel hromadného poručení bude plniti úspěšně úkoly podle tohoto nařízení.

§ 3.

Obce a okresy lze pověřiti úkoly hromadného poručení jen, mají-li řádně vybavenou správu péče o mládež.